

fremfører i det danske Folketing, men hvad skete der med det forslag?

Formanden:

Så er det hr. Thor Pedersen og derefter hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Med hensyn til debatten om pensionisterne vil jeg sige, at udgangspunktet jo er forskelligt, for det, vi mener i Venstre, er, at man har en umistelig ret til at få sin folkepension, altså at det er en ydelse, som man har ret til. Og det er hele forskellen, for når en større del af ydelsen gøres indtægtsafhængig, så eksisterer det princip ikke længere, at den udmålte folkepension er en absolut størrelse, som man har ret til uanset indkomst.

Og når man erklærer, at folkepensionen på 1992-niveauet er en umistelig ret, så er det, man har ændret med skattereformen, at en del af denne umistelige ret er blevet gjort indtægtsafhængig, og dermed er pensionen reduceret for folk, som tidligere ville have fået den.

Det er i virkeligheden meget enkelt, og det kan godt være, at man ikke kan forstå det i Folketinget, men de, der har mistet pengene, kan udmærket forstå det.

Hr. Jens Peter Vernersen spurgte, hvor jobbene skal komme fra, og det er jo et spørgsmål . . . (*Indsigelse fra Jens Peter Vernersen*). Er det ikke rigtigt forstået, at der blev spurgt om, hvor jobbene egentlig skulle komme fra?

Sådan har jeg i hvert fald forstået det, og dér er svaret, at det jo er en misforståelse at tro, at det er Folketinget, der skaber jobbene. I virkeligheden nedlægger Folketinget job, for det meste af det, der vedtages i dette Folketing, forhindrer, at arbejdspladser opstår. For når man lægger byrder på virksomhederne, reducerer man jo antallet af mulige job.

Derfor er der her i Folketinget en modsætning mellem den opfattelse, der gælder i højre og venstre side af denne sal med hensyn til, hvordan man skaber arbejdspladser.

Man får flere i arbejde ved en aktiv indsats fra en arbejdsformidling og fra et kommunalt system, når det gælder aktivering af bistandsmodtagere, hvis det direkte er lovfæstet, at man har pligt at give et tilbud, og at de har pligt til at sige ja.

Hr. Henrik Svane spørger igen efter et land i Afrika, men der er altså ingen lande i Afrika,

der har et større ansvar end Danmark for at hjælpe nabolande. Så det, vi taler om, er territorier, og når man ser, at der er et problem i et territorium, så siger vi, at hvis man kan finde en løsning i territoriet, hvor man kan hjælpe folk, der er på flugt fra et nærområde, så er det det optimale. Og det er selvfølgelig en dialog, man må tage op i nærområdet, når situationen opstår. Så enkelt er det, og så er det jo fint.

Så man skulle hellere sige: Ingen nævnt, ingen glemt! For man kan ikke nævne et enkelt land. Det ville straks blive opfattet, som om det land har et særligt ansvar for at tage imod personer på flugt, men det er et ansvar, alle har for at sikre, at det kan etableres, og selvfølgelig under dansk ansvar eller FN-ansvar eller forhåbentlig på et tidspunkt under EU-ansvar.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Formanden har også et særligt ansvar for, at taletiden bliver rimeligt overholdt, og jeg regner hermed, at ordførerne lægger sig det på sinde.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er utroligt at høre hr. Thor Pedersen stå heroppe og sige, at det, som det her Folketing gør – forstået som Folketingets flertal – er at nedlægge job, for der er jo skabt i tusindvis af job siden regeringsskiftet.

Derfor er pointen i det, som hr. Thor Pedersen ikke ønsker at gå ind i en reel debat om, hvorfor dagpengeperioden skal skæres yderligere ned, når vi har skåret den dertil, hvor vi er i stand til at matche afgang fra langtidsløshed og overgang til job.

Og det, hr. Thor Pedersen gør, er, at han på den ene side siger, at 30.000 skal ud af dagpengeperioden den 1. april næste år, og på den anden side budgetterer med, at 10.000 af dem dukker op i kontanthjælpssystemet. Men det, hr. Thor Pedersen ikke ønsker at svare på – det må vi jo konstatere her – er, at der her er 20.000, hvor han ikke kan redegøre for, hvad de skal leve af, og som han heller ikke kan udstikke nogen garanti for skal have noget job.

Det er det, vi kan konstatere at Venstre ikke ønsker at diskutere reelt, for i stedet får vi sådanne standpunkter som, at de skal i arbejde dagen efter, at de har fået tilbudt job, osv.

Jamen det er jo regler, der allerede gælder, så det er der intet nyt i, men det, der overraskede mig mest, var, at hr. Thor Pedersen ikke vidste,